

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 504/2014-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika predbežne prerokoval sťažnosť D. Ď. a M. T., zastúpených advokátom JUDr. Jozefom Holičom, Lužická 7, Bratislava, pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 633/2008 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 63, 64, 65/2012 po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 189/2012-68 z 8. novembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo D. Ď. a M. T. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 633/2008 po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 189/2012-68 z 8. novembra 2012 p o r u š e n é n e b o l o .

2. Základné právo D. Ď. a M. T. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 63, 64, 65/2012 po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 189/2012-68 z 8. novembra 2012 porušené bolo.

3. D. Ď. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (tisíc eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. M. T. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (tisíc eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť D. Ď. a M. T. trovy konania v sume 340,90 € (slovom tristoštyridsať eur a deväťdesiat centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet ich právneho zástupcu advokáta JUDr. Jozefa Holiča, Lužická 7, Bratislava.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 504/2014-13 zo 6. augusta 2014 prijal na ďalšie konanie sťažnosť D. Ď. a M. T. (ďalej len „sťažovatelia“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 633/2008 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 63, 64, 65/2012 po právoplatnosti nálezov ústavného súdu č. k. II. ÚS 189/2012-68 z 8. novembra 2012.

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 3208/2014 doručeným ústavnému súdu 2. októbra 2014, v ktorom uviedol:

„... Okresný súd Pezinok rozhodol v právnej veci rozsudkom č. k. 4C 633/2008-843 zo dňa 14.07.2011.

Dňa 21.09.2011 doručil faxom právny zástupca navrhovateľa odvolanie voči rozsudku. Dňa 23.09.2011 bolo doručené odvolanie v origináli. Dňa 19.10.2011 bolo súdu doručené vyjadrenie odporcu k odvolaniu.

Na základe žiadosti Ústavného súdu Slovenskej republiky doručenej faxom dňa 30.11.2011 bol súdny spis sp. zn. 4C 633/2008 zaslaný na Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 02.12.2011 (doručený 08.12.2011).

Dňa 23.01.2012 Ústavný súd Slovenskej republiky súdny spis vrátil Okresnému súdu Pezinok.

Dňa 06.02.2012 bolo súdny spis sp. zn. 4C 633/2008 predložený na Krajský súd v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní voči uzneseniu č. l. 762-763, uzneseniu č. l. 799-800 a rozsudku 6.1. 843-871.

Dňa 22.05.2014 Krajský súd v Bratislave vrátil súdny spis sp. zn. 4C 633/2008 Okresnému súdu Pezinok spolu s rozsudkom odvolacieho súdu č. k.: 6Co 63/2012-915, 5Co 64/2012, 5CO 65/2012 zo dňa 15.04.2014. Rozsudok Okresného súdu Pezinok nadobudol právoplatnosť dňa 14.06.2014 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu v I. výroku.

Dodatkom č. 7 k Rozvrhu práce Okresného súdu Pezinok na rok 2014, účinným od 01.05.2014 boli právne veci JUDr. Petry Priečinskej (preloženie na Okresný súd Bratislava II) prerozdelené a právna vec sp. zn. 4C 633/2008 bola pridelená sudkyňi

JUDr. Jane Ocelkovej (preložená z Okresného súdu Malacky od 01.05.2014 na Okresný súd Pezinok).

Na základe úpravy zákonnej sudkyne zo dňa 28.05.2014 bolo dňa 04.06.2014 zaslané rozhodnutie odvolacieho súdu právnym zástupcom účastníkov. Právny zástupca odporcu prevzal rozhodnutie dňa 11.06.2014, právny zástupca navrhovateľa dňa 10.06.2014.

Dňa 10.07.2014 bolo súdu doručené dovolanie právneho zástupcu navrhovateľa voči rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.04.2014.

Na základe úpravy zákonnej sudkyne zo dňa 31.07.2014 bolo dovolanie navrhovateľa zaslané dňa 31.07.2014 na vyjadrenie odporcovi. Právny zástupca odporcu prevzal dovolanie dňa 07.08.2014. Dňa 22.08.2014 bolo doručené súdu podanie právneho zástupcu odporcu.

Dňa 12.09.2014 bolo súdu doručené podanie - vyjadrenie k dovolaniu advokáta M. V. spolu s plnomocenstvom zo dňa 19.08.2014, ktorým spoločnosť INCORP splnomocnila advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní na Najvyššom súde SR. Podanie právneho zástupcu odporcu doručené súdu dňa 22.08.2014 spolu s vyjadrením advokáta splnomocneného odporcom na dovolacie konanie, doručené súdu dňa 12.09.2014 bolo zaslané dňa 26.09.2014 právnemu zástupcovi navrhovateľa.

V zmysle vyššie uvedeného, Okresný súd Pezinok v období od doručenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky dňa 31.12.2012 v právnej veci konal plynule, bez zbytočných prieťahov. Právna vec bola zaradená do režimu sledovania predsedom súdu v pravidelných dvojmesačných intervaloch...“

Predseda krajského súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 3502/14 doručeným ústavnému súdu 17. októbra 2014 (faxom 13. októbra 2014), v ktorom uviedol:

„... V právnej veci sp. zn. 5Co/63,64,65/2012 účastníkov konania D. Ď., zast. JUDr. Jozefom Holičom, advokátom so sídlom Lužická 7, Bratislava, proti odporcovi: INCORP, s. r. o., so sídlom Trnavská cesta 13 Bratislava, zast. RASLEGAL, s. r. o., so sídlom Františkánske námestie 3 Bratislava o vypratanie nehnuteľnosti, bola vec skončená rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5Co/63,64,65/2012-915 dňa 15. 04. 2014.

K namietaným prietahom v súdnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Co/63,64,65/2012 po právoplatnosti nálezu ÚS SR č. k. II. ÚS 189/2012-68 zo dňa 08. 11. 2012 uvádzam, že JUDr. Elena Ďuranová, sudkyňa senátu 5Co, prerušila výkon funkcie sudcu z dôvodu odchodu do starobného dôchodku podľa ustanovenia § 24 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov ku dňu 31. 12. 2012 následne po tom, čo čerpala riadnu dovolenku na zotavenie v čase od 02. 11. 2012 do 21. 12. 2012 (celkom 36 pracovných dní). Senát 5Co nebol plne obsadený do 28. 02. 2013. Od 01. 03. 2013 bola do senátu 5Co dočasne pridelená JUDr. Blanka Malichová s množstvom nevybavených vecí 222, ktorá bola referujúcou sudkyňou v označenom súdnom konaní.

Postup odvolacieho súdu pri prejednaní bol ovplyvnený objektívnym stavom súdnych oddelení 5Co, 5CoPr, 5CoD so zreteľom i na 4-mesačné neúplné obsadenie senátu, zaťaženosť senátu a množstvo napadnutých vecí pridelených na vybavenie do senátov vybavovaných podľa poradia ich nápadu, okrem súdnych konaní, ktoré majú prebehnúť s osobitnou, resp. výnimočnou rýchlosťou (výživné, pracovné veci, predbežné opatrenia a pod.) tak, ako je to stanovené rozhodovacou praxou štrasburských orgánov ochrany práva a rozvrhom práce Krajského súdu v Bratislave...“

Z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 4 C 633/2008 a spisu krajského súdu sp. zn. 5 Co 63, 64, 65/2012 ústavný súd zistil rovnaké skutočnosti, čo sa týka predloženej chronológie, aké uviedol okresný súd a krajský súd, preto ich považoval za preukázané.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovatelia sa sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne

prerokovala bez zbytočných priet'ahov..., ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry (IV. ÚS 15/03, I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03), v súlade s ktorou možno za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu sťažovateľa v konkrétnom posudzovanom prípade považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci alebo k odstráneniu jeho právnej neistoty zákonom dovoleným spôsobom. K vytvoreniu právnej istoty preto dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (III. ÚS 127/03).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitnosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokovávanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a skutkovú zložitost' veci (predmetom je vypratanie nehnuteľnosti), ústavný súd konštatuje, že predmetný spor po právnej stránke hodnotí ako bežnú občianskoprávnú vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva, a preto namietané konanie nemožno považovať za právne osobitne zložité. Faktickú náročnosť veci spôsobila skutočnosť, že sťažovatelia niekoľkokrát menili žalobný petit. Doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať len na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci.

Ústavný súd však zároveň poukazuje na skutočnosť, že ani zložitost' sporu nezbavuje sudcu ústavnej zodpovednosti za prieťahy v konaní zapríčinené nesprávnou organizáciou práce, nečinnosťou bez relevantného právneho dôvodu alebo inými nedostatkami v činnosti súdu (mutatis mutandis I. ÚS 47/96, III. ÚS 173/03).

2. Pri posudzovaní druhého kritéria, t. j. hodnotenia prípadných zbytočných prieťahov v konaní, ústavný súd dospel k záveru, že k dĺžke posudzovaného konania neprispeli okolnosti na strane sťažovateľov. Sťažovatelia boli v konaní aktívni a súčinní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci vedenej pod sp. zn. 4 C 633/2008 a postupom krajského súdu pod sp. zn. 5 Co 63, 64, 65/2012 po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 189/2012-68 z 8. novembra 2012 a poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania viac ako 2 roky a 2 mesiace na krajskom súde po právoplatnosti už uvedeného nálezú ústavného súdu je už samo osebe neprimerané.

Pokiaľ ide o okresný súd, ústavný súd nezistil väčšie obdobia jeho úplnej nečinnosti.

Dňa 14. júla 2011 okresný súd rozhodol rozsudkom č. k. 4 C 633/2008-843, ktorým bol návrh zamietnutý. Dňa 8. novembra 2012 ústavný súd nálezom č. k. II. ÚS 189/2012-68 vyslovil, že právo sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

porušené bolo. Dňa 9. februára 2012 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní. Dňa 15. apríla 2014 krajský súd vyhlásil rozsudok č. k. 5 Co 63,64,65/2012-915, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil a vo výroku týkajúcom sa náhrady trov konania rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (prvý výrok rozsudku nadobudol právoplatnosť 14. júna 2014).

Uvedený postup krajského súdu nesvedčí o tom, že by krajský súd svoju činnosť organizoval v súlade s povinnosťou uloženou mu v § 100 ods. 1 OSP, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Keďže všeobecný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu, ktorý mal smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzali, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02), a jeho neefektívna činnosť mala rozhodne vplyv na doterajšiu dĺžku konania, ústavný súd preto nemohol akceptovať vyjadrenie krajského súdu, že vo veci samej konal a dĺžka konania je spôsobená objektívnymi dôvodmi.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je ním vedené pod sp. zn. 4 C 633/2008 po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 189/2012-68 z 8. novembra 2012, nedošlo k zbytočným priet'ahom a ani k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom krajského súdu v konaní, ktoré je ním vedené pod sp. zn. 5 Co 63, 64, 65/2012 po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 189/2012-68 z 8. novembra 2012, došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Aj napriek tomu, že ústavný súd zistil porušenie označeného základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru krajským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 63, 64, 65/2012 po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 189/2012-68 z 8. novembra 2012, neprikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov, vzhľadom na to, že krajský súd rozhodol rozsudkom č. k. 5 Co 63,64,65/2012-915 z 15. apríla 2014, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil a vo výroku týkajúcom sa náhrady trov konania rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti žiadali aj o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 150 000 € z dôvodov v nej uvedených.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy aj priznanie finančného zadost'učinenia. Pri jeho určení ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 63, 64, 65/2012 po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 189/2012-68 z 8. novembra 2012, berúc do úvahy konkrétne okolnosti danej veci a najmä skutočnosť, že ide o opakované priet'ahy, považoval priznanie sumy 1 000 € (tisíc eur) každému zo s'ťažovateľov za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania s'ťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca s'ťažovateľov trovy konania vyčíslil sumou 461,77 € vrátane dane z pridanej hodnoty, a to za tri úkony právnej služby (úkony neboli v s'ťažnosti bližšie špecifikované).

Ústavný súd podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) priznal s'ťažovateľom náhradu trov konania. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2013 v sume 804 €. Ústavný súd priznal s'ťažovateľom (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2014 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie s'ťažnosti) po 134 €. Ďalej má právny zástupca s'ťažovateľov aj nárok na náhradu režijného paušálu 8,04 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal s'ťažovateľom, zvýšená o 20 % DPH spolu predstavuje sumu 340,90 €. Ústavný súd nepriznal právnomu zástupcovi s'ťažovateľov odmenu za tretí úkon právnej služby z dôvodu, že zo s'ťažnosti nevyplývalo, o aký úkon ide.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je krajský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2014